

Slovenjgrader. Kmetijska podružnica za Slovenjgrader in okolico je priredila z dovoljenjem in podporo banake uprave kmeto-gospodinjstvi tečaj, kateri se je vršil od 1. 4. do 26. 6. v Smartnam pri Slovenjgradu pod spretnim vodstvom gospe Hel. Kelharjeve in njene pomočnice gđ. Olge Milavec. Dne 25. 6. se je vršil zaključek z izpitom, pri katerem se je pokazalo, koliko dobrega in koristnega za gospodinjstvo so se dekleta v tem kratkem času naučile. Vsem (posebno pa g. Kacovi), ki ste pripomogli, da se je tečaj v najlepšem redu vršil, se zahvaljuje odbor. — (Opomba uredništva: Poslane slike ne moremo objaviti, ker bi klike bil predrag in odtis preslab.)

Razbor pri Slovenjgradu. Kakor vsako leto, se tudi letos vrši glavno žegnanje v nedeljo dne 27. avgusta, na Uršlji gori. Prejšnji večer pete litanije z dvema blagoslovoma, pridiga in rimska procesija. Ako bo lepo in tiho vreme, zunaj okoli cerkve.

Marenberg. Izgubila se je v minulem tednu na pešpoti po Dobravi proti Dravi in železniški postaji latinska knjiga, v kateri so važne listine. Najditelj se naproša, da isto odda pri župnem uradu, ali v pisarni trške občine Marenberg; dobi za to nagrado.

Sv. Ožbait ob Dravi. Dne 7. avgusta t. l. je pri Sv. Ožbaitu ob Dravi v 73. letu svoje starosti umrla bogoljubna gosa Terezija Homer, zasebnica-vdova. Rajna je bila velika dobrotnica župnijske cerkve in domačih dušnih pastirjev. V veliki meri je pripomogla k alikanju cerkve, postavitvi novega marmornatega altarja in k nabavi novih zvonov. Nad 50 let je bila cerkvena pevka in ves ta čas je skrbelo tudi za lepoto hiše božje. Pogreba, ki se je vršil dne 9. avgusta, so se poleg domačega vlč. g. provizorja udeležili tudi trije poprejšnji ožbaitski dušni pastirji in sicer č. g. Andrej Bračič, župnik v Limbušu, Vinko Lorenčič, župnik na Kapli, in Marko Sagaj, župnik na Breznem in mnogo vernega ljudstva. Bog ji naj obilno poplača njena dobra dela! Naj počiva v miru!

Jarenina. »Slovenski gospodar« z dne 8. t. m. je prinesel poročilo o toči in neurju, katero je uničilo velik del Slovenskih goric, predvsem župnijo Sv. Jakob v Slov. goricah. Resnici na ljubo sporočam, da je strašno neurje uničilo razen že omenjene župnije Sv. Jakob tudi župnijo Jarenina in to v večjem obsegu nego v župniji Sv. Jakob. Docela so uničeni vinogradi in poljski pridelki v občinah: Vukovski dol, Jarenina in Pesniški dvor. Izvzete so bile le občine: Polička vas, kat. občina Vajgen in občina Kaniža. Najbolj žalostno je to, da so kraji, katere je vremenska nesreča dne 16. 8. lanskega leta docela uničila, letos ponovno najbolj prizadeti. Kmetje, ki so gospodarsko docela uničeni, z obupom gledajo v bodočnost. Saj niti hrane za zimo ne bo dovolj. Letošnja spomlad smo morali kupiti semenski krompir in fižol, prihodnjo pomlad pa zopet. Kje naj vzamemo denar, ko nimamo ničesar prodati? Kje naj vzamemo denar za davke in kje za prehrano? Ako nam oblast ne priskoči na pomoč, potem res ne vemo, kaj in kako bo z nami. Živi ne moremo v zemljo.

Sv. Jakob v Slov. goricah. V tujakšnji župni cerkvi se je poročil dne 16. t. m. naš obče-spoštovani in ugledni gostilničar in posestnik g. Dominik Peklar z znano vrljo in blago gospodinjjo g. Jožefino Cvilak iz sosednje Jarenine. Bog njima daj obilo sreče!

Ptuj in ptujška okolica — pozor na 3. september!

Ta dan se vrši zvečer od pol sedmih v ptujski stolni cerkvi

velik cerkveni koncert v proslavo 1900-letnice Kristusove smrti.

Slovensko pevsko društvo »Maribor« izvaja s pomočjo vojaške in civilne godbe ter solistov znameniti Haydnov oratorij

»Sedem zadnjih besed Jezusovih na križu«.

Oskrbite si pravočasno vstopnice v predprodaji pri Kmečki posojilnici in v prodajalni Katoliškega tiskovnega društva v Ptuj.

Marija Snežna. Tukah smo obhajali godnaše priljubljene domače zdravnice. Najljubši list ji je »Slovenski gospodar«, na katerega je naročena že dolgo vrsto let. Omenjena je znana daleč naokoli kot dobra domača zdravnica v vseh bolezenskih zadevah. Pri njej najde vsak tolažbo. Proslave se je udeležil med drugimi tudi vlč. g. župnik Srečko Vrščič, ki je v lepem govoru orisal njeno preteklost, katero je žrtvovala iz ljubezni do bližnjega za bolnike. Mi sosedje in farani ji ključemo v njeni 74letni starosti: Bog Te živi še mnoga leta, ki si nam v pomoč v vsaki sili!

Lokavec pri Zgornjem Cmureku. Tudi mi se hočemo zglasiti v našem listu. Čeravno nas ta denarna kriza zelo tlači, pa kljub temu smo pustili občinsko kapelico lepo prenoviti z lepimi slikami, koje nam je naredil slikar g. Horvat iz Maribora. Mislimo, da še bo ta me-

Velikonedeljska dekanija!

Dne 3. septembra ima dekanijsko proslavo 1900letnice Kristusove smrti s sledečim sporedom:

1. Dne 1. septembra, prvi petek v mesecu, bo v vseh župnijah dekanije ob šestih zjutraj molitvena, spokorna, zadostilna in proslina pobožnost s sv. mašo in s skupnim sv. obhajilom za rešitev človeštva iz sedanjega vsestranskega gorja.

2. Dne 2. septembra ponovitev sv. obhajila v isti namen.

3. V nedeljo dne 3. septembra se udeležijo vse župnije skupne dekanijske proslave v Veliki Nedelji: ob šestih zjutraj do konca predpoldanske slavnosti skupne spokorne, zadostilne in proslilne molitve, ob devetih pridiga o potrebnih oddolžitvi človeštva božjemu Odrešeniku na sv. križu in presv. Evharistiji, posvetitev presv. Srcu Jez., slovesna sv. maša v cerkvi in tiha zunaj cerkve, spokorna, zadostilna procesija z Najsvetejšim po potih, kakor na Telovo, zahvalna pesem, pesem »Povsod Bog« in večernice. — Popoldne ob dveh v župnijski cerkvi proizvajanje Haydnovega oratorija »Sedem zadnjih besed Jezusovih na križu«, poje pevsko društvo »Maribor« z vojaškim orkestrom pod vodstvom kapelnika g. Janeza Gašpariča. Za kritje koncertnih stroškov se pobira zmerna vstopnina: sedeži po 8 in 6 Din, stojišča po 4 Din. Vstopnice se lahko takoj naročijo pri dekanijem uradu Velika Nedelja.

sec blagoslovljena. Tudi Fran in Ivana Rajšp, posestnika, sta letos pustila zidati eno kapelico, ki pa še ni docela gotova in bo posvečena na čast Srcu Marijinemu.

Sv. Bolfank v Slov. goricah. Tokrat imamo mnogo žalostnih novic. V zadnjih dveh mesecih so odšli v večnost po svoje plačilo Janez Herman, posestnik iz Trnovske vasi, star komaj 36 let; potem Rudolf Ketiš, posestnik, gostilničar in mesar v Bišu, in Ivana Braček iz Trnovske vasi, stara 83 let, a so jo nesla še belooblečena dekleta, ker je do smrti po dolgem, lepem, vzornem življenju ohranila deviški venec. Naj v miru počivajo na bolfanskem mirodvoru! — V soboto dne 12. avgusta zvečer pa je pridrvela velika nevihta s treskom in gromom čez naš kraj ter je bila usodnih posledic. Strela je namreč udarila pri Martinu Vračič v Bišu v zraven gospodarskega poslopja stoječo kopicu slame, na kar je bilo vse skupaj in tudi stanovanjska hiša v silnem ognju. Pospeševal pa ga je še posebno močen veter tako, da se je rešila samo živina in nekaj malenkosti; vse drugo, zlasti pa vsi pridelki v zrnju, je postalo žrtev plamenov. Danes je od vsega samo kup pogorišča, kar daje zelo žalostno sliko. Zavarovalnina krije le deloma dejansko škodo. Sreča ta, da se je dal komaj dva meseca prej pregovoriti od domačega zastopnika k zavarovanju, ker prej ni imel nič. Umestno je tu ponovno povdarjati, ne dajte se pregovoriti tujim agentom, ampak zaupajte zavarovanja samo domačemu zastopniku! — Ravno teden dni prej, v nedeljo zvečer, pa je pogorelo pri Janezu Štebih v Sovjaku in sicer »gumno« s »pamamie«. Zavarovalnina bo krila približno petino prave škode. Ubraniho pa se je hleve in stanovanjsko poslopje, ki stoji vsako za sebe. Domneva se, da je bil ogenj podtaknjen. — Ker se sedaj v tem času pri nas največ govori radi združitve občin, naglašamo na tem mestu ponovno in smo tako na vseh merodajnih mestih tudi že večkrat, da se bolfanska župnija ne pusti politično-upravno razkosati, ampak da ostane skupaj ena občina. Imamo cerkev, šolo, pošto, posojilnico, javno tehtnico, društva, najlepšo zvezo s Ptujem in z vso okolico. K priključitvi občine Biš k ptujskemu srezu govorijo geografske, prometne, gospodarske, kulturne in terenske razmere. Čeravno ne dosežemo tistega števila prebivalstva, kakor ga določa novi občinski zakon za velike občine, pač pa po davčni moči ne zaostajamo. Prenos upravnih in davčnih poslov iz Maribora ter sodnih in zemljejniznih od Sv. Lenarta v Ptuj in sicer samo za eno občino tudi ne bo tako težaven, kakor se slika. Ako so se pri razdelitvi države v banovine lahko kosali srezi, potem to ne bo tako veliko, ako se priključi ena in sicer cela občina k drugemu srezu. Ena volja in enoglasna želja vsega našega ljudstva tu je ta, da se nam da in pusti pri cerkvi in šolskem okolišu Sv. Bolfanka ena občina. Prosimo vse merodajne oblasti, da to voljo in želje ljudstva upoštevajo! Posebno ugodne prilike pa govorijo za občine Ločič, Svetinci, odnosno Destinci vzhodno od banovinske ceste, ter del Trnovskega vrha, ki sega v svojem spodnjem delu skoro pod kap bolfanskega župnišča k priključitvi k bolfanski občini. Naziv pa ji naj bo: Sv. Bolfank v Slov. goricah, ali pri Ptuj, in ne: Trnovska vas, kakor se je nekje predlagalo.

Radenci. Namesto venca na grob preč. g. kanonika in biseromašnika Martina Meška v Kapeli so darovali v dobrodelne namene: zdravilišče Slatina-Radenci 1000 Din, rodbina dr. Höhn-Premuda, Slatina-Radenci, 200 Din, rodbina Ivana Laučiča pri Sv. Petru v Gorn.

Radgoni 100 Din., neimenovana 200 Din. Vsem dobrosrčnim darovalcem najprisrčnejša hvala! Bog povrne tisočero!

Kapela pri Radencih. (G. kanonik Martin Meško na zadnji poti.) V soboto dne 12. t. m., ob desetih dopoldne, se je vršil pogreb častn. kanonika in župnika, biseromašnika, g. Martina Meško pri Kapeli. Pogreb veličasten, kakor ga redkokdaj vidi kapelska župnija. Kakor so se Kapelčani vedno izkazali pri raznih jubilejih svojega g. župnika, ki je vse med njimi in z njimi obhajal, tako tudi niso zaozneli pri njegovem zadnjem jubileju, pri njegovem pogrebu. Že od 7. ure naprej so se začele zbirati množice ljudi, ki so ga še prišle kropiti in se od njega zadnjikrat posloviti. Iz Prekmurja in iz bližnje okolice so prihajali sobrali duhovniki. Večina duhovnikov se je pripeljala s poldesetim vlakom v Slatina-Radence, kjer so jih čakali avtomobili, da so se lahko takoj odpeljali na kraj žalosti. Točno ob desetih so se začela mrtvaška opravila pred hišo žalosti. Pevska zbor: domači in od Sv. Petra v Gornji Radgoni, sta zapela vsak svojo žalostinko, nakar se je vršil sprevod s krsto v cerkev. Po mrtvaških molitvah je imel preč. g. kanonik Časl ganljiv govor, v katerem je predočil vernikom gorečnost in pravo kršč. ljubezen njihovega bivšega dušnega očeta. Mnogoč. g. dekan Josip Weixl je daroval sv. mašo za rajnega, nakar se je začel sprevod na grobišče. V sprevodu si videl najprej šolarje, mladeniče, može, kapelsko, radgonsko in šentpetersko inteligenco, požarnike, stare vojake z zastavo, belooblečene družbenke in šolarice, duhovščino, katere se je zbralo v kljub temu, da je bila sobota, ko se duhovnik najtežje odtegne od doma, vendar 40, krsto s prekrasnimi vencji preobloženo, katero je nosilo 12 mladeničev z belimi trakovi, nato sorodnike, zastopnike civilne oblasti, kakor: sreskega načelnika Ijutomerskega dr. Farčnika kot zastopnika banovinske uprave, sreskega načelnika iz Spodnje Lendave dr. Trstenjaka kot rojaka ranjkega, g. ministra na r. Iv. Vesenjaka, domačega poslanca g. Zemljiča, g. dr. Weberja kot zastopnika univerze itd.; za temi može in žene v ogromnem številu kakor na vernih duš dan. Po opravljenih mrtvaških molitvah pri odprtem grobu se je vlč. g. dekan Ijutomerski Josip Weixl v imenu ranjkega zahvalil vsem udeležencem pogreba, kakor tudi tistim, ki so mu v življenju kaj dobrega storili ter se v imenu vseh poslovil od njega. Učenka Jelka Lukovnjakova se je poslovila od bivšega dobrega dušnega očeta z ganljivo deklamacijo. Domači kakor tudi šentpeterski pevski zbor sta mu zapela ganljive nagrobnice. Tako je torej legel k večnemu počitku ta velezasluzni mož, ki je tolike dobrote delil svojim župljanom kakor tudi drugim znanem, prijateljem in tujcem, da, vsakemu, kateri je prišel k njemu, ki je bil tako vnet, goreč in skrben za vse dobro, zlasti za dušni blagor svojih podanikov. Počivajte v miru po trudopolnem delu v dolgi dobi človeškega življenja, biserni naš duhovni oče, ki ste bili čast in ponos naše župnije, sedaj pa bodite še tudi naš blagi priprošnjik pri nebeškem Očetu, kjer že gotovo uživate zaslužen plačilo. Mi Vas ohranimo v nepozabnem spominu, dokler se z Vami ne snidemo nad zvezdami.

Ormož. S posebnim vlakom se bo dne 8. oktobra t. l. iz Ljubljane in iz okolice pripeljalo 700 do 800 izletnikov v dopoldanskih urah v Ormož. Po oddihu in potrebnem okrepčilu se bodo podali v skupinah preko znamenitih vinskih gričev Svetinje, Sv. Miklavž, Jeruzalem, Kog itd.

Za vsak dinar gre, ljubi stariši!

posebno ob začetku šolskega leta, ko je toliko izdatkov.
Zato naročite svojim malim, da kupujejo šolske knjige in potrebščine le pri

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru

Koroška cesta 5 Aleksandrova cesta 6 Kralja Petra trg 4

Zaradi naših nizkih cen si boste prihranili marsikak dinar!

Leskovec. V nedeljo dne 6. t. m. smo iz Male Varnice v dolgem sprevodu spremljali k zadnjemu počitku dobrega gospodarja Janeza Kolečnika. Že v mladosti se je prehladil in bil celo življenje slabotnega zdravja. Kljub temu je bil vedno delaven, nad vse skrben gospodar in vnet za vse dobro. Njegovi domači, sorodniki in prijatelji ga bomo zelo pogrešali. Bil je mož po srcu božjega služabnika Slomška. Do veselega vstajenja naj počiva tvoje slabotno telo v grobu, tvoja plemenita duša pa se naj veseli v Bogu! To ti želimo vsi tvoji.

Sv. Polfenk pri Središču. Ukinjena prosveta dosedaj še ni odobrena, zato so se naši fantje oprijeli v istem smislu starega tamburaškega društva »Edinost«, ki je bilo že čisto zaspalo. Pod nevoizvoljenim odborom se bo začelo v kratkem lepo razvijati, zato, dobro misleča mladina, pristopi k društvu, ki se bori za vse dobro, posebno za tvojo bodočnost. Potrudite se in nam v kratkem pokažite s skupno energijo, kaj zmorejo mlade moči, da nam krajšate s krizo ogrožene čase. — Cerkevno ljudsko petje se pod nadzorstvom domačega vlč. g. župnika lepo razvija, ali žalibog nam primanjkuje moških glasov, katerih pa je v tej župniji skoraj več kot dovolj. Sliši se ponočno petje z odbranimi glasovi, včasih tudi nedostojne pesmi. Zakaj ne bi torej peli v cerkvi lepih pesmi? Mladina, to ni sramotno, pridruži se nam! Današnji časi zahtevajo, da se mladina bori z vsemi močmi za povzdigo čim večje časti božje!

Sv. Avguštin v Haložah. Haloze so gore, Sv. Avguštin preséga vse! Ker je letos god sv. Avguština v pondeljek dne 28. 8., bo ta dan ob 7. uri sv. maša pri sv. Avguštinu. Avguštinsko proščenje pa se slovesno obhaaj 3. septembra, V soboto dne 2. 9. bo ob desetih sv. maša. Popoldne ob šestih hrvatska pridiga, potem pete lavretanske litanije z blagoslovom. V nedeljo: ob šestih sv. maša, ob sedmih sv. maša in pridiga, ob devetih sv. maša, ob desetih pridiga in sv. maša.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Primicija povsod razgiba staro in mlado, in tako je tudi k novi sv. maši našega rojaka g. Franca Križana zadnje nedeljo julija od blizu in daleč privrelo veliko ljudi. Ob tej priliki nam je bilo dano slišati zopet našega odličnega rojaka č. p. Gabriela Planinška, ki je nedavno bil pozvan za gvardijana frančiškanskega samostana v Ljubljani. Zdaj se pa že pripravljamo na drugo primicijo, redko je katera fara tako srečna, ki jo bo dne 3. septembra obhajal v nedeljo dne 20. t. m. posvečeni novomašnik g. Franc Murko iz Apač. — Žalostno je, da še ne nehajo požigati pri nas: baš na lovrenško nedeljo ob pol treh zjutraj je v nesrečni Župeči vasi izbruhnil požar pri kmetici vdovi Bauman, ki je uničil škedenj, parmo in kolarnico,

in je malo manjkalo, da nista dve človeški žrtvi izgubili življenja. Na srečo je celo poslopje z opeko krito ter se je vsaj ostalo dalo rešiti. In čudo božje, da je bil miren zrak, kajti sicer bi bile izgubljene lahko v sosesčini stavbe z lesenimi strehami.

Prihova pri Konjicah. Precej se je govorilo in tudi že nabiralo za podružno cerkev sv. Jošta, ki je potrebna temeljitega popravila za odnotraj in odzunaj. — Na letošnji šolski razstavi deških in dekliških ročnih del, ki se je vršila za celi sraz v Konjicah, je dobila prihovška šola prvo diplomo kot najboljša v celem srezu, za kar gre hvala gg. učiteljem, ki so prekmurski rojaki. — Tudi tukaj se močno pozna kriza, a včasih so nam pa le pripravili fantje in dekleta v dvorani nove šole kako veselo igro, da smo vsaj za kratek čas pozabili svoje vsakdanje težave. Po razpustu prosvetne zveze je pa vse zaspalo, edino knjižnica in posojilnica še delujeta. — Na novi banovinski cesti, ki bo peljala od državne ceste na Prihovo, nadalje v Ugovec—Straža in na Čadram, se je že delalo tako, da je že precejšen del napravljen, a sedaj je delo spet obstalo, čeravno je dala banovina znatne podpore. Upati je, da se bo na pomlad zopet delo pričelo. — Grda razvada se je v sedanjih časih polastila ljudi, namreč dobili so spominé po mesu. Tako je bilo v Dobriški vasi pokradeno vse meso prevžitkarici Katarini Rečnik, kmetoma Francu Verčnik in Ignacu Juhart. Oblasti so že na delu in je upati, da pridejo tatovi v roke pravice.

Poljčane. Apostolstvo naših mož in fantov se lepo razvija. Vsako prvo nedeljo v mesecu prejmejo skupno sv. zakramente. Nato se vsako prvo nedeljo razvije nekak skupen duhovni praznik. Prva nedelja meseca avgusta je bila za naše Apostolstvo mož in fantov nekaj posebnega. Imeli so zopet svojo skupno mesečno pobožnost, in med sv. mašo jim je zapel moški pevski zbor. Ker je bilo to petje res nekaj izredno lepega, izreka naše Apostolstvo mož in fantov prireditelju tega petja, g. organistu Čuku, iskreno zahvalo! — Pa še ena slavnost se je dogodila to nedeljo. Pozna sv. maša se je darovala za rajnega vojaka Jožefa Einfalt, o katerega smrti smo že poročali. Te sv. maše se je udeležilo okrog 30 fantov, ki so stali pred altarjem z gorečimi svečami v rokah in so med sv. mašo prejeli sv. obhajilo, ki so ga darovali za dušni blagor rajnega tovariša.

Braslovče. Čisto na tihem je obhajal dne 9. m. naš župnik g. Atelšek 25letnico mašništva. Priljubljenemu župniku želi cela fara, da bi ga Bog ohranil zdravega v Braslovčah tako dolgo, da bi obhajal lahko še 50letnico mašništva. — Na praznik Vnebovzetja se je vršil pevski koncert tenorista Miloša Brišnik, go-

Jenca drž. konservatorija, v društveni dvorani, ki je prav dobro uspel in je častitati na uspehu vsem sodelujočim. — V soboto ponoči je bilo vlomljeno v trgovino konsuma in pokradenega denarja iz namizne blagajne okoli 200 Din. Ceravno je polna trgovina blaga in jestvin, ni pokradel drugega kot denar in izpil nekaj malinovca. — Ta teden se obira hmelj in je cela Savinjska dolina polna obervcev. Povsod se razlega petje in ukanje, in vse se veseli zaslužka posebno še letos, ker se obeta dobra hmeljska kupčija. Komaj je začelo obiranje, že letajo kupci, da je veselje in nagovarjanje za prodajo. Po treh letih slabe cene, se bo letos zopet dobro prodal in si bodo savinjski kmetje malo opomogli iz dolgov.

Buča. V zadnjem času sta umrla dva zvesta naročnika »Slovenskega gospodarja«. V Vranski gorci je zatisnil oči Franc Sinkovič, star 87 let. Bil je prava slovenska korenina, dolgo let je izdeloval lonce, trudil se je noč in dan s svojo ženo in sta si pridobila lepo posestvo. V strahu božjem je vzgojil svoje otroke, ki so čast hiši in župniji. Bog nam daj še dosti takih mož poštenjakov. V Veračah pa je umrl dne 11. avgusta Anton Bovha, ugleden posestnik, gostilničar in cerkveni ključar, star 73 let. Od doma, kjer so mu bučki cerkveni pevci zapeli slovo, ga je spremljala številna množica ljudi z gasilnim društvom Verače-Virštanj, kateremu se je na Bučah pridružilo še gasilno društvo Buče. Po sv. maši se je razvil ogromen sprevod na pokopališče, ki ga je vodil domači vlč. g. župnik v spremstvu čt. gg. župnikov iz Podčetrika, Olimja in Polja. Od pokojnega moža in očeta se je poslovil ob odprtem grobu domači g. župnik, pevci so mu tudi na grobu zapeli žalostinko. Bog daj pokojnemu Antonu večni pokoj, potrti ženi in otrokom pa naše globoko sožalje!

Kostrivnica pri Rogaški Slatini. Ob žegnanju na Jakobovo nedeljo smo se razveselili napredka naše »Kostrivniške godbe«. Človek, kateri posluša našo godbo, bi mislil, da so to stari poklicni godbeniki in nikakor ne bi mogel verjeti, da še pred letom dni ni poznal note večji del fantov-godbenikov. Presenetil nas je pa takrat tudi prvi strumni nastop našega novoustanovljenega gasilnega društva. 24 naših najboljših fantov in mladih možev je korakalo v procesiji v ličnih, prav čednih gasilskih krojih, katere je zelo dobro izdelal naš vrli krojač g. Matija Tadija. Naši gasilci pa tudi sedaj ne mirujejo. Z hvalevredno vne-mo nam je postavil tajnik našega društva, g. Joško Hrup, zasilni oder, kakoršnega v Kostrivnici še videli nismo. Tako smo imeli prilikno videti v nedeljo dne 13. avgusta t. l. pod režijo požrtvovalnega g. Joškota Hrupa sijajno vprizoritev dveh burk, pri kateri so se posebno odlikovale iz prijaznosti sodelujoče igralke gđ. Anica Strašek iz Gabernika, gđ. Lizika Hrup in gospa Marija Lesjak iz Kostrivnice. Pred začetkom predstave in med odmori je prav dobro igrala naša »Kostrivniška godba« nekaj za ta dan nalašč naštudiranih koncertnih komadov. Govorijo, da namerava v jeseni vprizoriti dramatični odsek našega gasilnega društva večji komad in se na to vsi že prav veselimo. Naši gasilci zaenkrat še nimajo brizgalnice, vendar si želimo vsi, da bo to društvo čimprej opremljeno in tako lahko v slučaju nesreče na svojem mestu. Zato tudi že pripravljamo denar za nabiranje gasilce, da ne bodo odšli od nas praznih rok in da jim tako pomagamo v našo lastno korist doseči njih plemeniti cilj.

St. Rupert na Dolenjskem. (Dolenjski požigalci na delu.) Dne 12. avgusta je zapel plat

svona, ki je naznanjal velik požar. Zločinec je zažgal na Dobu graščinsko gospodarsko poslopje g. grofa Barbo iz Rakovnika. Žrtev požara so trije kozolci, ki so bili napolnjeni s slamo, senom, mlatilnimi in poljedelskimi stroji ter vozovi. Oljasti stroji in suha slama so bili vzrok, da je bil požar nepopisen. Velika nevarnost je pretila gradu samemu, kateri je stal tik ognja. Škoda znaša okoli 150.000 D, katere zavarovalnina ne krije. Na pomoč je prihitelo osem brizgalk, od teh pet motork, katere so z vso silo delale, da so ohranile grad. — Ni pa to edin slučaj. V preteklem tednu je bilo v okolici osem požarov, katere ni povzročila neprevidnost, ampak gotovi ljudje. — V času omenjenega velikega požara se je zgodil v šentrupertskih hribih krvav zločin. A. G. je zaradi par neljubih besed zasadila v prsa dolg nož gospoj M. Z., kateri je prihitel njen mož na pomoč, na kar se je omenjena A. G. v nožem vrgla proti njemu. Mož je še pravočasno segel po samokres in je oddal pet strelcov, katerim je s krvavim nožem v roki podlegla in obležala mrtva. Gospo M. Z. so prepeljali v bolnico, kjer se bori s smrtjo, njenega moža je orožništvo aretiralo in kmalu izpustilo.

Prestolca prastarega svetovnega kraljestva.

Minulo je 85 let, odkar je odkril angleški starinoslovec Henry Austen Layard v dolini srednjeazijske reke Tigris kraj, kjer je stalo nekoč mesto Ninive. Ninive je bilo glavno mesto Asirije, enega najstarejših svetovnih kraljestev.

Layard je imel težavna leta za seboj. Na svojih raziskovanjih je prišel v kraje, v katere se pred njim ni upal noben Evropejec. Obolen je na mrzlici, ni imel dovolj denarja, povrh so ga še napadli domačini ter ga izropali. Samo v srajci je pribežal v Babilon. Razni turški pašer so mu metali vsa mogoča polena pod noge. Slednjič pa je le dosegel cilj vsega svojega stremjenja.

Odkril je stari Nimrud in izkopal je tamkaj orjaške kipe levov s človeškimi glavami, kipe bogov, kraljev in bajnih živali. Našel je kraljeve palače s krasnimi dvoranami in tisočeriimi glinastimi tablicami, ki so pripovedovale v klinopisu o tedanjih velikih dogodkih ter znamenitih činih kraljev. Ko so z nepopisnimi težkočami razvozljali klinopis, se je pokazalo, da se ti napisi in beležke povsem ujemajo z opisi sv. pisma starega zakona o vojnih pohodih Asircev in Babiloncev, ravno tako tudi s poročili staro-grškega zgodovinarja Herodota.

Deloma so prenesli te tablice na hrbtih kamel v najbližja pristanišča in od tam so jih prepeljali v London ali v Paris, ker se je udeleževal izkopavanje tudi Francoz Botta. Največje kipe so morali pustiti na mestih najdbe. Napise pa, ki so bili ob stenah, je posnel Layard. Domači delavci so se čudili izkopavanju. Ni jim šlo v glavo, kako vrednost bi naj imele popisane črepinje.

V bližini starodavnega mesta Ninive je zadel Anglež na skalnato steno, ki je danes znana pod imenom: »Daritvena tabla asirskega kralja«. Dognal je, da gre pri tem odkritju za asirskega kralja Sanheriba ali Senaheriba, ki se ome-

nja v starozakonskem sv. pismu. Sanherib je napadel Judejo in se polastil enega mesta za drugim. Judovski kralj se je prestrašil vpada in je poslal asirskemu kralju bogata darila. Ta je sicer sprejel zlato, a je kljub temu nadaljeval zmagoviti pohod. Slednjič je bila njegova vojska napadena od bolezni, ki je pokončala 185.000 vojakov. Sanherib je moral nehati z nadaljnim prodiranjem in se vrniti.

Kralj Sanherib pripoveduje sam na od Angleža odkriti tabli takole: »Zgodilo se je, da se judovski kralj Ecekija ni pokoril mojemu povelju. Osvojil sem 46 njegovih utrjenih mest in prebivalce sem odvedel v sužnost. Njega sem pa obkolil v njegovem kraljevem gradu v Jeruzalemu, kakor ptiča v kletki, in napravil sem proti njemu nasipe. Njega in njegovega naroda se je oprijel grozen strah, ki ga je prisilil, da mi je plačal 30 talentov zlata in 800 talentov srebra.« Sanherib slika svoj pohod v tem smislu, kakor bi bil on opustil oblego, ker je prejel vojno odškodnino. V resnici je dobil denar že pred obleganjem in je zbežal v domovino, ko je izbruhnila v njegovem taboru strašna kužna bolezen.

Asirski kralj Sanharib je bil upodobljen na navpični steni. Videti je še danes, kako daruje bogovom. Obdan je od spremljevalcev, dva duhovnika sprejemata njegova darila. Vsaka od 4 podob je visoka 8 m. Za kamnoseka je bila težavna naloga, podobe usekati v živo in navpično skalo.

Poznejši raziskovalci so nadaljevali Angleževo ter Francozovo delo in še odkrili več drugih znamenitosti. Asirska kultura je bila bistveno različna od grške ter rimske. Posebno važna je razlika med najdeninami v Asiriji in v Egiptu, kar se tiče istočasne starodavne dobe. V Egiptu najdene podobe in kipi nam vedno predstavljajo faraona in njegov dvor do zadnjega delavca tako, da si lahko ustvarimo iz teh natančno sliko o tedanjem življenju med Egipčani. Asirske izkopine se tičejo samo vladarjev in njihovih činov, vojsk in vojaštva. Stari asirski in babilonski kraljestvi sta bili izključno vojaški državi. Njune armade so se podile skoro po polovici tedaj znanega sveta, dokler se nista sami med seboj uničili in se pogreznil v razvaline, katere je pokral puščavski pesek. Še le tisočletja po pozabljenju asirske in babilonske kulture so jo zopet odkopali in jo še odkrivajo — danes.

Novo knjige.

»Cestni promet.« Te dni je izšla v »Zbirki zakonov in uredb« tiskarne Merkur v Ljubljani kot XXIX. snopič nad 200 strani obsegajoča knjižica »Cestni promet«. Knjižica, ki jo je sestavil banski svetnik g. dr. Bogataj, vsebuje 28 raznih zakonov, uredb, naredb in drugih predpisov, ki se nanašajo na javne ceste in na varnost prometa na njih. Cena mehko vezanemu izvodu je 18 Din, v platno vezanemu 24 Din, s pošto 2 Din več. Dobiva se v knjigarni sv. Cirila v Mariboru.

Širite „Sl. Gospodaria!“